

LBRIS

We know
books

Editor: *Vasile Burlui*

Redactor: *Livia Iacob*

Tehnoredactor & copertă: *Cornel Dulceanu*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOLĂNU, ELENA

Noapte bună, vise plăcute!/ Elena Bolănu; - Iași:

Cartea Românească Educațional, 2021

ISBN 978-606-057-105-6

821.135.1

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional
Copyright © Editura Cartea Românească Educațional,
Iași - 2021

Adresa: IAȘI, Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2 - 700124.
www.ecredu.ro

Elena Bolănu

*Noapte bună,
vise plăcute!*

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

CUPRINS

<i>Se înalță aripioare...</i>	5
Luca și prietenii din grădină	7
Buburuza Bubu	11
O faptă bună	15
Povestea furnicuțelor	19
Floricele cu magie	23
Greierașul-Cri	25
Păsări călătoare	29
Zebra buclucașă	33
În vizită la Moș Crăciun	37
Pisicuța-Pisi	39
De ce?	43
Luca spune gândurile trăsnite	47
Visul mamei	51
Zarvă mare	55
<i>De e rece sau e soare...</i>	59
Țestoasa-Țiți și prietena sa	61
Întrecerea	65
Despre Țiți	69
Despre Șopârlică	73
Țiți depune ouă	77
Puișorii primesc nume	81

Luca și prietenii din grădină

Luca era un băiețel zvelt, cu ochișori largi, ageri și sclipitori. Capul îi era împodobit cu o bogăție de păr, în culoarea spicului de grâu răscopt de razele soarelui, obrăjori pufoși, rotunzi și adesea îmbujorați. Încerca să deslușească misterul agitației din grădina cu flori, când soarele își deschisese deja brațele, pentru a îmbrățișa întreaga natură. Gâzele mișunau neastâmpărate, care-ncotro. „Uf, de-aș putea înțelege graiul lor!”, își spuse cu tristețe, în neputința sa.

Un val de lumini călduțe îi scaldară privirea, și magia cuprinse grădina.

Din mijlocul grădinii, se auzi o voce cristalină, melodioasă:

— Bună dimineața, mă cheamă Viorica. Sunt o floriceică mică, mititică, plină de parfum, dar nu am rochiță. Foarte mult aș vrea să merg și eu la grădiniță. Mă poate ajuta cineva?

Albinuța Uța, aflată-n preajma Vioricăi, cu acul scos din teaca aurită, spuse:

— Zum, zum, zum, îți voi coase un vis de rochiță, nemaipomenită. Un păiajen hărnicuț, din prietenie, îți dăruiește pânza sa cu fir des și mătăsos. Prin urmare, am și material de bună calitate...

— Eu, Buburuza Bubu, o voi decora cu bulinele mele roșii-ochioase.

— Iar eu, Fluturașul Flu, îți voi dărui o clămiță pentru codiță, în formă de fluturaș, cu cele mai alese aripioare, transparente, frumos colorate și mătăsoase.

Gata echipată, se întreba cu voce tare cum să... și ajungă, căci mijloc de transport nu avea.

— Hei, nu te îngrijora! Urcă pe aripioarele mele, strigă Cărbușul Lulu, de cum o auzi. Sunt tari și groase, numai bune pentru a te simți în siguranță. Vom zbura lin, unduindu-ne peste obstacole neprevăzute, conduși de raza călduță a soarelui.

Frumos gătită, de prieteni sprijinită, ajunse degrabă la mult dorita grădiniță. Jocuri și jucării, chipuri vesele de copii, aparate mici, de joacă, zbârnâind și învârtind, îi făcură din prima zi de grădiniță o mare sărbătoare. Ochișorii migdalați și luminați îi străluceau de încântare. Cele mai frumoase jucării îi erau oferite de colegii săi. Își desprindeau larg brațele pentru a o primi în horă. Era îndemnată să intre în toate jocurile lor distractive: „De-a șotronul”, „De-a ascunselea”, „De-a doctorul” etc. La prânz, a mâncat toată supa

din castronul gălbior, cu multă plăcere. Apoi, la programul de odihnă, a adormit ușor, alături de ceilalți copii. După un timp, se trezi fericită și o zbughi din nou la joacă. Sfârșindu-se și ultimul joc organizat de doamna educatoare, își luă rămas-bun de la toți cei dragi, din grădiniță. Îndreptându-se spre ușă, se auzi strigată:

— Te așteptăm și mâine, Viorica, ne-am bucurat mult să te cunoaștem!

Îmbujorată de emoția despărțirii, le făcu semne, fluturând micuța mână, și porni grăbită către casă. Era îngrijorată... căci sfârșitul zilei se apropia cu pași grăbiți, și își va găsi prietenii adormiți...

Ajunsa, în sfârșit, în grădină, observă că soarele deja își strânsese razele, pregătindu-le și pe ele de culcare. La fel și găzele, întreaga natură... Nerăbdătoare, căută cu privirea prietenele. Înșirate după plac, așteptau... O așteptau, chiar dacă somnul le cam chinuia. Le povesti degrabă, cu bucurie cum a fost primită, având grijă să nu-i scape nimic. Apoi, plecându-și capul, le mulțumi pentru ajutorul primit și le ură cu o voce plină de recunoștință: „Noapte bună, somn ușor, îndrăgite surioare!”.

Revenirea Vioricăi liniști forfota găzelor. O dată cu ea, se liniști și Luca, retrăgându-se și el la culcare, dar nu înainte de a le ura: „Noapte bună, somn liniștit, dragele mele prietene!”.

Buburuza Bubu

Odată cu prima geană de căldură trimisă de soare, prietenoasă și jucăușă, Luca reveni în grădina veselită de flori și găze cu o stropitoare mică, decorată cu buline roșii, asemenea unei buburuze. Se opri, minunându-se de frumusețea și parfumul dăruit de floarea unui crin. De pe o petală scaldată de picuri de rouă, Buburuza Bubu își deschidea aripile pentru a se înălța și vizita toate florile înmiresmate și frumos colorate. Un val de magie se desprinsese dintr-un bob de rouă aflat pe frunza crinului.

— Buburuza Bubu, întoarce-te și potolește-ți setea înainte de a porni la drum, strigă bobul de rouă.

— De îndată, mulțumesc! Vai, ce uitucă mai sunt! îi răspunse pe loc Bubu. Voi pune în ghiozdănelul din spatele meu încă un strop pentru mai târziu, dacă nu-ți e cu supărare.

— Nu îmi e cu supărare, căci suntem din belșug și pe frunze, și pe flori... Încă din zori, se

mai pornește o ploicică... cu mii de picuri de apă, dintr-o mică stropitoare. A unui băiețel cu păr bălai. Pentru flori și pentru voi...

Mulțumind din nou, se ridică în zbor. Într-o clipă, simți că e luată, din zbor, pe alte două aripi, mai tari și mai puternice de către prietenul ei, Cărăbușul Lulu. Luca, prezent ca de fiecare dată, îi privea cu încântare. Porniră să se-nalțe... Sus, suuus, din ce în ce maaai sus. Privind apoi în jos, Bubu simți că o cuprinde amețeala. Avea rău de înălțime, oare? Oamenii păreau furnici, găzele păreau firicele de nisip. Adierea răcoroasă a vântului îi șoptea la ureche ghidușii, razele soarelui o-mbrățișau călduros și jucăuș. Păsările călătoare, rânduite-n stol, îi luară pe-amândoi pe aripile lor și-i ridicară în înaltul cerului. Norișori mici, rotunzi, gri și blănoși le deschiseră larg ușile și-i poftiră în căsuța lor spațioasă și răcoroasă. Serviți de bucătari cu înghețată colorată, parfumată și-aromată, se desfătau cu gustul ei. Pe lângă plăcere gustului, deodată simțiră din plin răcoarea ce-i împrejmuia. „Mi-a înghețat și sufletelul”, șopti Buburuza Bubu, de teamă să nu-și supere gazda. „Cornul, podoaba mea neprețuită e de-a dreptul poleită”, îngână și Cărăbușul Lulu. Puișori de norișori, stând cu ochii doar pe ei, au văzut cum li se încarcă genele de promoroacă. Ca să nu îi căpușească cu-n amarnic guturai, după un timp, îi coborâră, lunecând în mare grabă până

mai spre poala lor. Apoi, singuri, lipindu-și aripioarele, se lăsară deasupra grădinii cu flori. Obosiți, cei doi prieteni își fixaseră piciorușele anevoie pe-o petală lungă, lată, ca să nu se înghesuiască. Era... crinul cel bătrân. Bucuros de găzduire, puse peste ei cu grijă cea mai groasă învelitoare, țesută special pentru ei, de greieraș. Încălziți, adormiră de îndată. Aflat în preajma lor, Luca îi privea cu nedumerire, spunându-și în gând: „Au colindat... până s-a-nserat. Sunt frânți de oboseală... Altfel cum să fi uitat că nu au mâncat?”. Luă, la repezeală, o frunză abia căzută la tulpina crinului bătrân și le răsuci câte o pernuță. „Să aveți un somn ușor, micuți năzdrăvani!” Mulțumit de fapta sa, odată cu înserarea, se retrase și el în casă pentru a se pregăti de odihnă. „Noapte bună, somn ușor!”, auzi o voce blândă și iubitoare. Era a mamei sale, grijulie, delicată și tandră.